

El record de l'Humbert Mallafrè

Lluís Aragonès*

Humbert Mallafrè, al centre de la imatge. Foto: Arxiu CERAP

Sempre quan algú proper ens deixa, i si és abans d'hora encara més, a la memòria et venen records agradables.

L'Humbert Mallafrè, l'alcalde, era per damunt de qualsevol altra consideració una persona bona, amb tota la magnitud que una afirmació d'aquestes per a mi té.

El vaig conèixer fa molts anys. Ara en deu fer uns 14 o 15, quan ell era alcalde i jo president del Grup de Joves de Riudoms.

El Grup de Joves, que ara celebraria 24 anys, era aleshores l'avantguarda de l'associacionisme juvenil. Érem els revolucionaris, els que trencàvem, o així ens ho pensàvem, amb el poder establert i el conformisme dels adults.

El pare de l'Humbert, dit sigui de pas, va ser un dels qui ens va avalar perquè, en aquells temps, poguéssim legalitzar aquesta associació.

Recordo d'aquella època alguna de les trobades que vaig tenir amb l'alcalde Mallafrè. Jo, llavors amb 20

anys, el veia com un home gran que manava molt i lluny dels plantejaments de la gent que llavors formàvem el Grup de Joves de Riudoms.

Però va ser aquella legislatura, sota el seu mandat, quan el Grup de Joves va començar a tenir reconeixement municipal. Va ser per aquella època quan, amb el suport de l'Ajuntament, vam organitzar la Trobada de Joves del Baix Camp. També vam rebre suport econòmic per poder tirar endavant l'esplai i les colònies d'estiu. Per descomptat, des del nostre punt de vista, tot el que feien i ens donaven ens semblava poc.

Tot i amb això la diferència amb consistoris anteriors, completament hostils a la nostra organització juvenil, era manifestament evident. "Un càntir que *raija*" amb falta d'ortografia inclosa, era el titular d'un editorial que l'actual director de Catalunya Radio, el Joan Maria Claveguera, signava a la revista *Nosaltres* del Grup de Joves i dedicada a les bones relacions de la nostra entitat

amb l'Ajuntament.

Uns anys més tard vaig coincidir d'una manera més directa amb l'Humbert. Jo sortia elegit regidor per la coalició UPM (ERC-PSUC) i el meu vot era decisiu per determinar qui seria l'alcalde de Riudoms.

A hores d'ara encara no sé si la vaig encertar o no. Hi ha opinions per a tots els gustos i el cert és que l'Humbert Mallafrè, de CiU, va ser alcalde de Riudoms per segona vegada mercès al meu vot decisiu.

Com a company de consistori, he de manifestar que durant els quatre anys que vam compartir legislatura hi va haver situacions de tota mena. Políticament van ser uns anys molt intensos, i no pas per la consecució d'objectius i projectes.

Personalment, he de confessar que durant aquella època vaig descobrir el pa que s'hi dona en tot això de la política, tot i trobar-nos en un nivell local. Massa sovint es van barrejar interessos personals i col·lectius. Massa sovint es va posar

preu al poder i al seu control i la legislatura va acabar malament:

L'Humbert va haver de deixar de manera precipitada l'alcaldia en mans d'un convergent nouvingut.

Els qui donàvem suport al govern i als seus projectes vam poder comprovar com es paralitzaven absurdament en perjudici de Riudoms i la seva gent.

Els qui van prendre el poder del nou govern van veure com el preu i les ferides que van deixar van ser massa grosses i moltes encara no han cicatritzat.

Riudoms va viure una convulsió que va ser del tot injusta per la seva gent i per al seu desenvolupament.

Fa molt temps de tot allò i, per sort, les aigües ja fa temps que, per voluntat de tots, ja han tornat a ser tan tranquil·les com han de ser en un Ajuntament d'un poble de 5000 habitants. I no pot ser d'altra manera, mal que ens pesi.

Poques coses més podem destacar d'aquella època de govern municipal amb l'Humbert al capdavant. Malgrat tots els entrebancs, des d'algunes de les àrees existents s'anaven posant les bases que havien de servir per engegar de forma ordenada i coordinada amb la població els diversos projectes, activitats, infraestructures i tot allò que Riudoms necessitava per al seu desenvolupament en els camps de la cultura, la joventut, l'esport, la

sanitat, l'urbanisme, etc.

L'Humbert, com a alcalde, era d'aquelles persones a les quals li costava prendre decisions, ja que l'*status quo* sovint li era massa confortable. Alhora, era dels qui deixava fer. Jo, particularment, vaig fer moltes activitats que, tot i no ser del seu grat, sí que tenien el seu consentiment.

Era una persona extremadament sensible. Recordo com s'emocionava quan li tocava, any rera any, dirigir-se durant l'ofici de la Festa Major al Beat Bonaventura Gran per manifestar-li els desitjos i les preocupacions de l'Ajuntament i del poble de Riudoms.

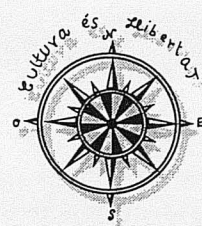
Recordo també molt especialment com es va emocionar durant la cerimònia del meu casament, en la qual va exercir de padrí de bodes.

Aquestes potser són les coses que més em costaran d'esborrar. Aquestes segur que són les situacions en les quals més recordaré l'alcalde i l'amic que ens ha deixat abans d'hora.

* Regidor d'ERC a l'Ajuntament de Riudoms

Diputat a la Diputació de Tarragona

***

CERAP

**CENTRE D'ESTUDIS
RIUDOMENCS
"ARNAU DE PALOMAR"**

SEU SOCIAL

**Av. Pau Casals, 84
43330 RIUDOMS**

HORARI D'ESTIU

De dilluns a divendres
de 6 a 10 del vespre

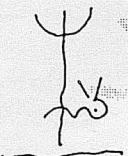
TELÈFON/FAX

977 76 80 60

**ADREÇA
ELECTRÒNICA**

E-mail: cerap@readyssoft.es
WWW: readyssoft.es/home/cerap

DIABLES DE RIUDOMS

DIABLES

DIABLES
RIUDOMS

FESTA I FOC A DOJO